Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2023/2175

18.10.2023

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2023/2175

z dne 7. julija 2023

o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki podrobneje določajo zahteve po zadržanju tveganja za originatorje, sponzorje, prvotne kreditodajalce in serviserje

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 ([1]) ter zlasti člena 6(7), tretji pododstavek, Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Za zagotovitev, da investitorji in nadzorniki razumejo, na kakšen način je sintetična ali pogojna oblika zadržanja enakovredna eni od možnosti zadržanja iz člena 6(3) Uredbe (EU) 2017/2402, bi bilo treba uporabo take oblike zadržanja in njene podrobnosti razkriti v končni ponudbeni dokumentaciji, prospektu, povzetku posla ali pregledu glavnih značilnosti listinjenja.

(2) V členu 6(3), točke (a) do (e), Uredbe (EU) 2017/2402 so določeni različni načini za izpolnitev zahteve po zadržanju tveganja iz člena 6(1) navedene uredbe. Za uskladitev uporabe zahteve po zadržanju tveganja in doseganje enakovrednega zadržanja pomembnega neto ekonomskega deleža v listinjenju je treba podrobneje opredeliti te načine, vključno z izpolnitvijo prek sintetične ali pogojne oblike zadržanja. V programu ABCP je okvirni likvidnostni kredit, ki krije 100 % kreditnega tveganja vsake od listinjenih izpostavljenosti ali ki predstavlja pozicijo prve izgube v zvezi z listinjenjem, enakovreden zadržanju neto ekonomskega deleža v listinjenju. Zato bi bilo treba take programe ABCP šteti za skladne z zahtevo po zadržanju tveganja v skladu s členom 6(3), točki (a) in (d), Uredbe (EU) 2017/2402.

(3) Sintetični presežni razmik je opredeljen v členu 2, točka 29, Uredbe (EU) 2017/2402 kot znesek, ki ga originator pogodbeno dodeli za pokritje izgub. Posledično sintetični presežni razmik povzroči vrednost izpostavljenosti, ki bi jo bilo treba upoštevati pri merjenju pomembnega neto ekonomskega deleža ob izdaji listinjenja. Zato bi bilo treba sintetični presežni razmik priznati kot možno obliko skladnosti originatorja sintetičnega listinjenja z zahtevo po zadržanju tveganja, kadar ta sintetični presežni razmik izpolnjuje pogoje iz člena 6(1) Uredbe (EU) 2017/2402 in kadar za ta sintetični presežni razmik velja kapitalska zahteva v skladu z veljavno bonitetno ureditvijo.

(4) Sintetični presežni razmiki se lahko dodelijo na dva različna načina. En način je z zagotavljanjem kreditne izboljšave za nadrejene ali vmesne tranše. Drug način je z zagotavljanjem kreditne izboljšave za vse tranše, vključno s tranšo prve izgube. Kadar sintetični presežni razmik zagotavlja kreditno izboljšavo samo za nadrejene ali vmesne tranše, se ne more obravnavati kot tranša prve izgube. Subjekt, ki zadrži delež, bi zato moral za skladnost s členom 6(3), točka (a), Uredbe (EU) 2017/2402 zadržati vsaj minimalni znesek v vseh tranšah. Kadar sintetični presežni razmik zagotavlja kreditno izboljšavo za vse tranše, bi moral biti sintetični presežni razmik enak tranši prve izgube v sintetičnem listinjenju in bi se zanj torej moralo šteti, da je skladen s členom 6(3), točka (d), Uredbe (EU) 2017/2402.

([1]) UL L 347, 28.12.2017, str. 35.

(5) Določiti je treba ekonomski delež, ki se zadrži, kadar osnovne izpostavljenosti listinjenja vključujejo črpane in nečrpane zneske kreditnih aranžmajev. Ker se kreditno tveganje določi na podlagi črpanih zneskov, bi bilo treba neto ekonomski delež izmeriti z upoštevanjem samo teh zneskov.

(6) Da se zagotovi stalno izpolnjevanje zahteve po zadržanju, kadar neto ekonomski delež zadrži konsolidirana skupina, subjekt, ki zadrži delež in pripada skupini, pa ni več vključen v področje uporabe nadzora na konsolidirani podlagi, je treba določiti, da bi moral izpostavljenost do listinjenja prevzeti en ali več preostalih subjektov, vključenih v področje uporabe nadzora na konsolidirani podlagi.

(7) Člen 6(1), prvi pododstavek, Uredbe (EU) 2017/2402 prepoveduje prodajo ali varovanje pred tveganjem zadržanega ekonomskega deleža, saj bi se s tem odpravila izpostavljenost subjekta, ki zadrži delež, kreditnemu tveganju zadržanih pozicij ali izpostavljenosti v listinjenju. Zato bi moralo biti varovanje pred tveganjem dovoljeno samo, kadar varuje subjekt, ki zadrži delež, pred tveganji, ki niso kreditno tveganje zadržanih pozicij ali izpostavljenosti v listinjenju. Vendar bi moralo biti varovanje pred tveganjem dovoljeno tudi, kadar se sklene pred listinjenjem kot legitimen in preudaren element odobritve kredita ali upravljanja tveganja ter ne ustvari razlikovanja v korist subjekta, ki zadrži delež, med kreditnim tveganjem zadržanih pozicij ali izpostavljenosti v listinjenju in kreditnim tveganjem pozicij ali izpostavljenosti v listinjenju, prenesenih na investitorje. Poleg tega pri listinjenjih, pri katerih se subjekt, ki zadrži delež, zaveže, da bo zadržal več od minimalnega pomembnega neto ekonomskega deleža v višini 5 %, varovanje pred tveganjem ne bi smelo biti prepovedano za noben zadržan delež nad tem odstotkom pod pogojem, da so te okoliščine razkrite v končni ponudbeni dokumentaciji, prospektu, povzetku posla ali pregledu glavnih značilnosti listinjenja.

(8) Da se zagotovi trajno zadržanje pomembnega neto ekonomskega deleža, bi morali subjekti, ki zadržijo delež, zagotoviti, da v strukturo listinjenja ni vgrajen mehanizem, zaradi katerega se zadržan pomemben neto ekonomski delež, izmerjen ob izdaji listinjenja, zmanjša hitreje kot prenesen delež. Iz istega razloga se zadržan pomemben neto ekonomski delež ne bi smel prednostno razvrstiti v smislu denarnih tokov, da bi imel prednost pri poplačilu ali amortizaciji na način, ki bi zmanjšal zadržan pomemben neto ekonomski delež pod 5 % tekoče nominalne vrednosti tranš, prodanih ali prenesenih investitorjem, ali listinjenih izpostavljenosti ali pod 5 % neto vrednosti v primeru nedonosnih izpostavljenosti iz tradicionalnih listinjenj nedonosnih izpostavljenosti. Poleg tega se kreditna izboljšava, zagotovljena investitorju, ki prevzame izpostavljenost do pozicije v listinjenju, ne bi smela zmanjševati nesorazmerno s stopnjo odplačila obveznosti za osnovne izpostavljenosti. Navedena zahteva ne bi smela preprečiti prednostnega plačila subjektu, ki zadrži delež, za storitve, ki jih zagotovi subjektu s posebnim namenom pri listinjenju, pod pogojem, da se znesek plačila določi na podlagi običajnih tržnih pogojev in da struktura takega plačila ne ogroža zahteve po zadržanju.

(9) Kadar je interes glavnega dolžnika popolnoma usklajen z investitorjevim, tudi v primeru, ko listinjenje zajema izključno lastno izdane krite obveznice ali druge lastno izdane dolžniške instrumente, se od subjekta, ki listini te instrumente, ne bi smelo zahtevati sprejetje nobenih nadaljnjih ukrepov za izpolnitev zahteve po zadržanju tveganja.

(10) Člen 8 Uredbe (EU) 2017/2402 določa nekatere izjeme glede prepovedi relistinjenja. Ker se zahteve po zadržanju uporabljajo za obe ravni poslov, vključenih v relistinjenje, je treba določiti, na kakšen način bi morali ti posli izpolnjevati zahtevo po zadržanju. Na splošno bi bilo treba za namene izpolnjevanja zahteve po zadržanju tveganja prva listinjenja izpostavljenosti in drugo „preoblikovano“ raven posla obravnavati ločeno. Zato bi morala obstajati obveznost zadržanja pomembnega neto ekonomskega deleža na vsaki od teh ravni. Enako bi moralo veljati za posle z več kot enim osnovnim listinjenjem, kot so programi ABCP, razen tistih iz člena 8(4) Uredbe (EU) 2017/2402. Vendar je mogoče, da originator listinjenja, ki deluje kot subjekt, ki zadrži delež, listini pozicije, ki jih je zadržal nad zahtevo po minimalnem zadržanju na prvi ravni listinjenja. V tem primeru se od tega originatorja ne bi smelo zahtevati, da zadrži dodaten delež na ravni relistinjenja, pod pogojem, da se v osnovno skupino relistinjenja ne dodajo nobene druge izpostavljenosti ali pozicije. V teh primerih bi bilo treba relistinjenje obravnavati le kot drugi del istega posla, ki ne bi bistveno spremenil ekonomske osnove listinjenja. Prvotno zadržanje na ravni listinjenja bi zato moralo zadostovati za izpolnitev namena zahteve po zadržanju tveganja. Nazadnje, zgolj ponovno tranširanje pozicije v listinjenju v povezane tranše s strani originatorja listinjenja se ne bi smelo šteti za relistinjenje za namene zahteve po zadržanju.

(11) Zahteve za izbiro sredstev iz člena 6(2) Uredbe (EU) 2017/2402 so sestavni del okvira za zadržanje tveganja. Če bi originatorji lahko selektivno izbirali sredstva za listinjenje portfeljev slabše kreditne kakovosti in zlasti brez vednosti investitorjev ali potencialnih investitorjev, bi bila namen in učinkovitost zadržanja tveganja za uskladitev interesov originatorjev in investitorjev resno ogrožena. V tem scenariju bi originator uporabljal listinjenje za odstranitev tveganih sredstev, vendar bi bili investitorji zavedeni, da je dejstvo, da originator zadrži del tveganja, dokaz za to, da so interesi ustrezno usklajeni. Da bi se izognili takemu scenariju in zagotovili pravno varnost, je treba določiti merila, na katera se lahko originatorji zanesejo pri zagotavljanju skladnosti s členom 6(2) Uredbe (EU) 2017/2402. Poleg tega bi bilo treba določiti tudi merila za določitev „primerljivih sredstev“. Za listinjenja, pri katerih primerjava iz člena 6(2) Uredbe (EU) 2017/2402 ni mogoča, ker so bila vsa primerljiva sredstva prenesena na SSPE, bi bilo treba šteti, da izpolnjujejo zahteve iz navedenega odstavka, pod pogojem, da se dejstvo, da taka primerjava ni mogoča, razkrije v končni ponudbeni dokumentaciji, prospektu, povzetku posla ali pregledu glavnih značilnosti listinjenja.

(12) Če se je v zvezi s subjektom, ki zadrži delež, začel postopek v primeru insolventnosti ali če subjekt, ki zadrži delež, ne more več delovati v tej vlogi iz razlogov, nad katerimi ta subjekt ali njegovi delničarji nimajo nikakršnega nadzora, bi moralo biti mogoče, da preostali zadržan pomemben neto ekonomski delež zadrži drug pravni subjekt, ki izpolnjuje zahteve iz člena 6 Uredbe (EU) 2017/2402, tako da še naprej obstaja usklajenost interesov.

(13) V skladu s členom 6(1), četrti pododstavek, Uredbe (EU) 2017/2402 smejo samo serviserji, ki lahko dokažejo strokovno znanje na področju servisiranja izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim izpostavljenostim, delovati kot subjekti, ki zadržijo delež, v tradicionalnem listinjenju nedonosnih izpostavljenosti. Zato je primerno določiti merila, ki bi jih morali izpolnjevati serviserji, da bi lahko dokazali, da imajo zahtevano strokovno znanje na področju servisiranja izpostavljenosti, ki so podobne listinjenim.

(14) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 625/2014 ([2]) dopolnjuje določbe o zadržanju tveganja iz člena 405 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) za kreditne institucije in investicijska podjetja. Uredba (EU) 2017/2401 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) je spremenila Uredbo (EU) št. 575/2013 s črtanjem dela 5 in s tem člena 405 navedene uredbe. Zahteve po zadržanju tveganja, ki so bile določene v členu 405 Uredbe (EU) št. 575/2013, so zdaj določene v členu 6 Uredbe (EU) 2017/2402. Zato je primerno razveljaviti Delegirano uredbo (EU) št. 625/2014 brez poseganja v člen 43(6) Uredbe (EU) 2017/2402.

(15) Ta uredba temelji na osnutku regulativnih tehničnih standardov, pripravljenem v tesnem sodelovanju z Evropskim organom za vrednostne papirje in trge ter Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine, ki ga je Komisiji predložil Evropski bančni organ.

(16) Evropski bančni organ je opravil odprta javna posvetovanja o osnutku regulativnih tehničnih standardov, na katerem temelji ta uredba, analiziral morebitne povezane stroške in koristi ter zaprosil za nasvet interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]) –

([2]) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 625/2014 z dne 13. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo zahteve za institucije v vlogah investitorja, sponzorja, prvotnega kreditodajalca in originatorja v zvezi z izpostavljenostmi prenesenemu kreditnemu tveganju (UL L 174, 13.6.2014, str. 16).

([3]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

([4]) Uredba (EU) 2017/2401 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja (UL L 347, 28.12.2017, str. 1).

([5]) Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljata naslednji opredelitvi pojmov:

(a) „sintetična oblika zadržanja“ pomeni zadržanje pomembnega neto ekonomskega deleža z uporabo izvedenih finančnih instrumentov;

(b) „pogojna oblika zadržanja“ pomeni zadržanje pomembnega neto ekonomskega deleža z uporabo podpore kreditni kakovosti, ki zagotavlja takojšnjo izvršitev zadržanja, vključno z jamstvi, akreditivi ali podobnimi oblikami podpore kreditni kakovosti.

Člen 2

Subjekti, ki zadržijo pomemben neto ekonomski delež

1. Zahtevo iz člena 6(1), prvi pododstavek, Uredbe (EU) 2017/2402, v skladu s katero se zadržan pomemben neto ekonomski delež ne razdeli med različne vrste subjektov, ki zadržijo delež, izpolni kateri koli od naslednjih:

(a) originator ali originatorji;

(b) sponzor ali sponzorji;

(c) prvotni kreditodajalec ali prvotni kreditodajalci;

(d) serviser ali serviserji v tradicionalnem listinjenju nedonosnih izpostavljenosti, če izpolnjujejo zahtevo glede strokovnega znanja iz člena 19 te uredbe.

2. Če lahko zahtevo po zadržanju izpolni več kot en originator, vsak originator to zahtevo izpolni sorazmerno glede na listinjene izpostavljenosti, za katere je originator.

3. Če lahko zahtevo po zadržanju izpolni več kot en prvotni kreditodajalec, vsak prvotni kreditodajalec to zahtevo izpolni sorazmerno glede na listinjene izpostavljenosti, za katere je prvotni kreditodajalec.

4. Z odstopanjem od odstavkov 2 in 3 lahko zahtevo po zadržanju v celoti izpolni en originator ali prvotni kreditodajalec, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) originator ali prvotni kreditodajalec je ustanovil in upravlja program komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem (ABCP) ali drugo listinjenje;

(b) originator ali prvotni kreditodajalec je ustanovil program ABCP ali drugo listinjenje in je prispeval več kot 50 % vseh listinjenih izpostavljenosti, merjenih z nominalno vrednostjo ob izdaji listinjenja.

5. Če lahko zahtevo po zadržanju izpolni več kot en sponzor, zahtevo po zadržanju izpolni bodisi:

(a) sponzor, katerega ekonomski interes je najtesneje usklajen z interesom investitorja, kot so se dogovorili vsi udeleženi sponzorji na podlagi objektivnih meril, vključno z vsemi naslednjimi:

  (i) strukturo pristojbin za posel;

  (ii) sodelovanjem sponzorja pri ustanovitvi in upravljanju programa ABCP ali drugega listinjenja ter

  (iii) izpostavljenostjo kreditnemu tveganju listinjenj; bodisi

(b) vsak sponzor sorazmerno glede na skupno število sponzorjev.

6. Če lahko zahtevo po zadržanju izpolni več kot en serviser, zahtevo po zadržanju izpolni bodisi:

(a) serviser s prevladujočim ekonomskim interesom za uspešno prestrukturiranje izpostavljenosti iz tradicionalnega listinjenja nedonosnih izpostavljenosti, kot so se dogovorili vsi udeleženi serviserji na podlagi objektivnih meril, vključno s strukturo pristojbin za posel ter razpoložljivimi viri in strokovnim znanjem serviserja za upravljanje procesa prestrukturiranja izpostavljenosti; bodisi

(b) vsak serviser sorazmerno glede na listinjene izpostavljenosti, ki jih upravlja, ki se izračunajo kot vsota neto vrednosti listinjenih izpostavljenosti, ki se štejejo za nedonosne izpostavljenosti, in nominalne vrednosti donosnih listinjenih izpostavljenosti.

7. Za subjekt se ne šteje, da je bil ustanovljen ali posluje izključno z namenom listinjenja izpostavljenosti, kot je navedeno v členu 6(1), drugi pododstavek, Uredbe (EU) 2017/2402, če velja vse naslednje:

(a) subjekt ima strategijo in sposobnost izpolnjevanja plačilnih obveznosti, ki ustrezata širšemu poslovnemu modelu, ki vključuje pomembno podporo iz kapitala, sredstev, pristojbin ali drugih virov prihodkov, zaradi česar se subjekt ne zanaša na izpostavljenosti, ki se listinijo, na kakršne koli deleže, ki se zadržijo ali za katere se predlaga, da se zadržijo v skladu s členom 6 Uredbe (EU) 2017/2402, ali na kakršne koli ustrezne prihodke iz takih izpostavljenosti in deležev kot na svoj edini ali prevladujoči vir prihodkov;

(b) člani upravljalnega organa imajo potrebne izkušnje, da lahko subjekt izvaja določeno poslovno strategijo, in ustrezne ureditve korporativnega upravljanja.

Člen 3

Izpolnitev zahteve po zadržanju prek sintetične ali pogojne oblike zadržanja

1. Izpolnitev zahteve po zadržanju na način, ki je enakovreden eni od možnosti iz člena 6(3) Uredbe (EU) 2017/2402, prek sintetične ali pogojne oblike zadržanja izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) zadržan znesek je vsaj enak znesku, ki se zahteva pri možnosti, ki ji ustreza sintetična ali pogojna oblika zadržanja;

(b) subjekt, ki zadrži delež, je v končni ponudbeni dokumentaciji, prospektu, povzetku posla ali pregledu glavnih značilnosti listinjenja izrecno razkril, da bo trajno zadržal pomemben neto ekonomski delež v listinjenju prek sintetične ali pogojne oblike.

Za namene točke (b) subjekt, ki zadrži delež, v končni ponudbeni dokumentaciji, prospektu, povzetku posla ali pregledu glavnih značilnosti listinjenja razkrije vse podrobnosti o zadevni sintetični ali pogojni obliki zadržanja, vključno z metodologijo, uporabljeno pri določanju zadržanega pomembnega neto deleža, in pojasnilom, kateri od možnosti iz člena 6(3), točke (a) do (e), Uredbe (EU) 2017/2402 je zadržanje enakovredno.

2. Če subjekt, ki ni institucija, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 3, Uredbe (EU) št. 575/2013, in ki ni zavarovalnica ali pozavarovalnica, kot sta opredeljeni v členu 13, točki 1 in 4, Direktive 2009/138/ES, zadrži ekonomski delež prek sintetične ali pogojne oblike zadržanja, se ta zadržan delež v celoti zavaruje z denarnimi sredstvi in se hrani v skladu z ureditvami iz člena 16(9) Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([6]).

([6]) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

Člen 4

Zadržanje, enakovredno vsaj 5 % nominalne vrednosti vsake tranše, prodane investitorjem ali prenesene nanje

Zadržanje iz člena 6(3), točka (a), Uredbe (EU) 2017/2402 (navpični delež) se izpolni na katerega koli od naslednjih načinov:

(a) neposredno zadržanje vsaj 5 % nominalne vrednosti vsake tranše, prodane investitorjem ali prenesene nanje;

(b) zadržanje izpostavljenosti, pri kateri je njen imetnik izpostavljen kreditnemu tveganju vsake izdane tranše posla listinjenja po načelu sorazmernosti v višini vsaj 5 % skupne nominalne vrednosti vsake izdane tranše;

(c) zadržanje vsaj 5 % nominalne vrednosti vsake od listinjenih izpostavljenosti, če se zadržano kreditno tveganje uvršča *pari passu* s kreditnim tveganjem, listinjenim v zvezi z istimi izpostavljenostmi, ali mu je podrejeno;

(d) zagotavljanje okvirnega likvidnostnega kredita v okviru programa ABCP, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

  (i) okvirni likvidnostni kredit krije 100 % deleža kreditnega tveganja listinjenih izpostavljenosti iz posla listinjenja, ki se financira iz programa ABCP;

  (ii) okvirni likvidnostni kredit krije kreditno tveganje toliko časa, kot mora subjekt, ki zadrži delež, zadržati pomemben neto ekonomski delež;

  (iii) okvirni likvidnostni kredit zagotavlja originator, sponzor ali prvotni kreditodajalec v poslu listinjenja;

  (iv) investitorjem je bil v okviru začetnega razkritja zagotovljen dostop do informacij, ki jim omogočajo preverjanje izpolnjevanja točk (i), (ii) in (iii).

Člen 5

Zadržanje deleža originatorja v obnavljajočem se listinjenju ali listinjenju obnavljajočih se izpostavljenosti

Zadržanje deleža originatorja v višini vsaj 5 % nominalne vrednosti vsake od listinjenih izpostavljenosti, kot je navedeno v členu 6(3), točka (b), Uredbe (EU) 2017/2402, se šteje za izpolnjeno samo, če se zadržano kreditno tveganje takšnih izpostavljenosti uvršča *pari passu* s kreditnim tveganjem, listinjenim v zvezi z istimi izpostavljenostmi, ali mu je podrejeno.

Člen 6

Zadržanje naključno izbranih izpostavljenosti, ki ustrezajo vsaj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti

1. Skupina vsaj 100 potencialno listinjenih izpostavljenosti, izmed katerih se naključno izberejo zadržane nelistinjene in listinjene izpostavljenosti, kot je navedeno v členu 6(3), točka (c), Uredbe (EU) 2017/2402, je dovolj raznolika, da se prepreči čezmerna koncentracija zadržanega deleža.

2. Pri izbiri izpostavljenosti iz odstavka 1 subjekti, ki zadržijo delež, upoštevajo kvantitativne in kvalitativne dejavnike, ki so primerni za vrsto listinjenih izpostavljenosti, da se zagotovi naključno razlikovanje med zadržanimi nelistinjenimi in listinjenimi izpostavljenostmi. V ta namen in kadar je to ustrezno, subjekti, ki zadržijo delež, pri izbiri izpostavljenosti upoštevajo naslednje dejavnike:

(a) čas odobritve kredita (letnik);

(b) vrsto listinjenih izpostavljenosti;

(c) geografsko lokacijo;

(d) datum izdaje listinjenja;

(e) datum zapadlosti;

(f) razmerje med vrednostjo kredita in vrednostjo zavarovanja s premoženjem;

(g) vrsto zavarovanja s premoženjem;

(h) industrijski sektor;

(i) neporavnan znesek kredita;

(j) vse druge dejavnike, za katere subjekt, ki zadrži delež, meni, da so pomembni.

3. Subjekti, ki zadržijo delež, ne izberejo različnih posameznih izpostavljenosti v različnih trenutkih, razen če je to morda potrebno za izpolnitev zahteve po zadržanju v zvezi z listinjenjem, v katerem se listinjene izpostavljenosti skozi čas spreminjajo zaradi novih izpostavljenosti, ki se dodajajo listinjenju, ali sprememb v ravni posameznih listinjenih izpostavljenosti.

4. Če je subjekt, ki zadrži delež, serviser listinjenja, izbira v skladu s tem členom ne povzroči poslabšanja standardov servisiranja, ki jih subjekt, ki zadrži delež, uporablja za prenesene izpostavljenosti, glede na zadržane izpostavljenosti.

Člen 7

Zadržanje tranše prve izgube

1. Zadržanje tranše prve izgube iz člena 6(3), točka (d), Uredbe (EU) 2017/2402 se izpolni na katerega koli od naslednjih načinov:

(a) z imetjem bilančnih ali zunajbilančnih pozicij;

(b) z imetjem izpostavljenosti prek zagotavljanja pogojne oblike zadržanja ali okvirnega likvidnostnega kredita v okviru programa ABCP, ki izpolnjuje vsa naslednja merila:

  (i) izpostavljenost pokriva vsaj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti;

  (ii) izpostavljenost predstavlja pozicijo prve izgube v zvezi z listinjenjem;

  (iii) izpostavljenost pokriva kreditno tveganje za celotno trajanje obveznosti glede zadržanja;

  (iv) izpostavljenost zagotavlja subjekt, ki zadrži delež;

  (v) investitorjem je bil v okviru začetnega razkritja zagotovljen dostop do vseh informacij, potrebnih za preverjanje izpolnjevanja točk (i) do (iv);

(c) s presežnim zavarovanjem s premoženjem, kot je opredeljeno v členu 242, točka 9, Uredbe (EU) št. 575/2013, če to presežno zavarovanje s premoženjem deluje kot pozicija „prve izgube“ v višini vsaj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti.

2. Kadar tranša prve izgube presega 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti, se lahko subjekt, ki zadrži delež, odloči zadržati samo sorazmeren delež takšne tranše prve izgube, če je ta delež enakovreden vsaj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti.

Člen 8

Zadržanje izpostavljenosti prve izgube v višini vsaj 5 % vsake listinjene izpostavljenosti

1. Zadržanje izpostavljenosti prve izgube na ravni vsake listinjene izpostavljenosti, kot je navedeno v členu 6(3), točka (e), Uredbe (EU) 2017/2402, se šteje za izpolnjeno samo, če je zadržano kreditno tveganje podrejeno kreditnemu tveganju, listinjenemu v zvezi z istimi izpostavljenostmi.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko zadržanje izpostavljenosti prve izgube na ravni vsake listinjene izpostavljenosti, kot je navedeno v členu 6(3), točka (e), Uredbe (EU) 2017/2402, izpolni tudi s prodajo osnovnih izpostavljenosti s strani originatorja ali prvotnega kreditodajalca po diskontirani vrednosti, če je izpolnjen vsak od naslednjih pogojev:

(a) znesek diskontiranja ni manjši od 5 % nominalne vrednosti vsake izpostavljenosti;

(b) diskontirani prodajni znesek se originatorju ali prvotnemu kreditodajalcu vrne samo, če tega diskontiranega prodajnega zneska ne absorbirajo izgube, povezane s kreditnim tveganjem v zvezi z listinjenimi izpostavljenostmi.

Člen 9

Uporaba možnosti zadržanja pri tradicionalnih listinjenjih nedonosnih izpostavljenosti

1. V primeru listinjenj nedonosnih izpostavljenosti iz člena 6(3a) Uredbe (EU) 2017/2402 se za namene uporabe člena 4, točka (a), in členov 5 do 8 te uredbe za delež nedonosnih izpostavljenosti v skupini osnovnih izpostavljenosti listinjenja vsako sklicevanje na nominalno vrednost listinjenih izpostavljenosti razume kot sklicevanje na neto vrednost nedonosnih izpostavljenosti.

2. Za namene člena 6 te uredbe se neto vrednost zadržanih nedonosnih izpostavljenosti izračuna z uporabo enakega zneska nevračljivega popusta pri odkupni ceni, kot bi se uporabil, če bi bile zadržane nedonosne izpostavljenosti listinjene.

3. Za namene člena 4, točka (a), člena 5 in člena 8 te uredbe se neto vrednost zadržanega dela nedonosnih izpostavljenosti izračuna z uporabo enakega odstotka nevračljivega popusta pri odkupni ceni, kot se uporablja za del, ki se ne zadrži.

4. Če je bil nevračljivi popust pri odkupni ceni iz člena 6(3a), drugi pododstavek, Uredbe (EU) 2017/2402 dogovorjen na ravni skupine osnovnih nedonosnih izpostavljenosti ali na ravni podskupine, se neto vrednost posameznih listinjenih nedonosnih izpostavljenosti, vključenih v skupino ali podskupino, kot je ustrezno, izračuna z uporabo ustreznega deleža nevračljivega popusta pri odkupni ceni za vsako od nedonosnih listinjenih izpostavljenosti sorazmerno z njihovo nominalno vrednostjo ali, kadar je ustrezno, njihovo neporavnano vrednostjo ob izdaji listinjenja.

5. Če nevračljivi popust pri odkupni ceni vključuje razliko med nominalnim zneskom ene tranše ali več tranš listinjenja nedonosnih izpostavljenosti, ki jih originator prevzame za namene poznejše prodaje, in ceno, po kateri se ta tranša ali te tranše prvič prodajo nepovezanim tretjim osebam, kot je navedeno v členu 6(3a), drugi pododstavek, Uredbe (EU) 2017/2402, se ta razlika upošteva pri izračunu neto vrednosti posameznih listinjenih nedonosnih izpostavljenosti z uporabo ustreznega deleža razlike za vsako od nedonosnih listinjenih izpostavljenosti sorazmerno z njihovo nominalno vrednostjo.

Člen 10

Merjenje ravni zadržanja

1. Pri merjenju ravni zadržanja neto ekonomskega deleža se uporabljajo naslednja merila:

(a) izdaja listinjenja je čas, ko so bile izpostavljenosti prvič listinjene, kar je eno od naslednjega:

  (i) datum izdaje vrednostnih papirjev;

  (ii) datum podpisa pogodbe o kreditnem zavarovanju;

  (iii) datum dogovora o vračljivem popustu pri odkupni ceni;

(b) če izračun ravni zadržanja temelji na nominalnih vrednostih, se nabavna cena sredstev ne upošteva za namen tega izračuna;

(c) prejeta nadomestila za financiranje in drugi prihodki iz pristojbin, prejeti v zvezi z listinjenimi izpostavljenostmi v tradicionalnem listinjenju, zmanjšani za stroške in odhodke (tradicionalni presežni razmik), se ne upoštevajo pri merjenju neto ekonomskega deleža subjekta, ki zadrži sredstva;

(d) če originator v listinjenju deluje kot subjekt, ki zadrži delež, in uporablja možnost zadržanja iz člena 6(3), točka (d), Uredbe (EU) 2017/2402 ter če za vrednost izpostavljenosti sintetičnega presežnega razmika, ki zagotavlja kreditno izboljšavo za vse tranše sintetičnega listinjenja in se uporablja kot varovanje pred prvo izgubo, veljajo kapitalske zahteve v skladu z bonitetno ureditvijo, ki se uporablja za originatorja, lahko originator pri izračunu pomembnega neto ekonomskega deleža v skladu s členom 7 te uredbe upošteva vrednost izpostavljenosti sintetičnega presežnega razmika, tako da vrednost izpostavljenosti sintetičnega presežnega razmika obravnava kot zadržanje tranše prve izgube, in sicer poleg morebitnega dejanskega zadržanja tranše prve izgube;

(e) možnost zadržanja in metodologija, ki se uporabljata za izračun neto ekonomskega deleža, se med trajanjem listinjenja ne spremenita, razen če je sprememba potrebna zaradi izjemnih okoliščin in se ta sprememba ne uporabi kot način za znižanje zneska zadržanega deleža.

2. Subjektu, ki zadrži delež, v primeru izgub, realiziranih pri njegovih zadržanih izpostavljenostih ali dodeljenih njegovim zadržanim pozicijam, ni treba stalno dopolnjevati ali prilagajati svojega zadržanega deleža, da znaša vsaj 5 %.

Člen 11

Merjenje pomembnega neto ekonomskega deleža, ki se zadrži za izpostavljenosti v obliki črpanih in nečrpanih zneskov kreditnih aranžmajev

Izračun neto ekonomskega deleža, ki se zadrži za kreditne aranžmaje, vključno s kreditnimi karticami, temelji samo na zneskih, ki so že bili črpani, realizirani ali prejeti, in se prilagaja glede na spremembe teh zneskov.

Člen 12

Prepoved varovanja pred tveganjem ali prodaje zadržanega deleža

1. Obveznost iz člena 6(1), prvi pododstavek, Uredbe (EU) 2017/2402 glede trajnega zadržanja pomembnega neto ekonomskega deleža v listinjenju se šteje za izpolnjeno samo, če sta ob upoštevanju ekonomske vsebine posla izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) zadržan pomemben neto ekonomski delež ni predmet zmanjševanja kreditnega tveganja ali varovanja zadržanih pozicij v listinjenju ali zadržanih izpostavljenosti pred tveganjem;

(b) subjekt, ki zadrži delež, ne proda, prenese ali drugače preda vseh ali dela pravic, koristi ali obveznosti, ki izhajajo iz zadržanega neto ekonomskega deleža.

Z odstopanjem od točke (a) lahko subjekt, ki zadrži delež, zavaruje neto ekonomski delež pred tveganjem, če zavarovanje ni pred kreditnim tveganjem zadržanih pozicij v listinjenju ali zadržanih izpostavljenosti.

2. Subjekt, ki zadrži delež, lahko zadržane izpostavljenosti ali pozicije v listinjenju uporabi kot zavarovanje s premoženjem za namene zavarovanega financiranja, po potrebi vključno z ureditvami financiranja, ki vključujejo prodajo, prenos ali drugo predajo vseh ali dela pravic, koristi ali obveznosti, ki izhajajo iz zadržanega neto ekonomskega deleža, če taka uporaba zavarovanja s premoženjem ne prenese izpostavljenosti do kreditnega tveganja teh zadržanih izpostavljenosti ali pozicij v listinjenju na tretjo osebo.

3. Odstavek 1, točka (b), se ne uporablja v nobenem od naslednjih primerov:

(a) v primeru insolventnosti subjekta, ki zadrži delež;

(b) če subjekt, ki zadrži delež, iz pravnih razlogov, nad katerimi ta subjekt ali njegovi delničarji nimajo nikakršnega nadzora, ne more še naprej delovati kot subjekt, ki zadrži delež;

(c) v primeru zadržanja na konsolidirani podlagi iz člena 14.

Člen 13

Posli, za katere se zahteva po zadržanju ne uporablja, kot so navedeni v členu 6(6) Uredbe (EU) 2017/2402

Posli, za katere se zahteva po zadržanju ne uporablja, kot so navedeni v členu 6(6) Uredbe (EU) 2017/2402, vključujejo pozicije v listinjenju v trgovalnem portfelju s korelacijo, ki so referenčni instrumenti, kot so navedeni v členu 338(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 575/2013, ali so primerni za vključitev v trgovalni portfelj s korelacijo.

Člen 14

Zadržanje na konsolidirani podlagi

Mešani finančni holdingi, kot so opredeljeni v členu 2, točka 15, Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([7]), nadrejene institucije ali finančni holdingi, ki imajo sedež v Uniji in izpolnjujejo zahteve iz člena 6(1) Uredbe (EU) 2017/2402 na podlagi svojega konsolidiranega položaja v skladu z odstavkom 4 navedenega člena, zagotovijo, da kadar subjekt, ki zadrži delež, ni več vključen v področje uporabe nadzora na konsolidirani podlagi, en ali več preostalih subjektov, vključenih v področje uporabe nadzora na konsolidirani podlagi, izpolnjujejo zahtevo po zadržanju.

Člen 15

Zahteve glede razporeditve denarnih tokov in izgub zadržanemu deležu ter glede pristojbin, ki se plačajo subjektu, ki zadrži delež

1. Subjekti, ki zadržijo delež, ne uporabljajo ureditev ali mehanizmov, vgrajenih v listinjenje, zaradi katerih bi se zadržan delež ob izdaji listinjenja zmanjšal hitreje kot prenesen delež. Pri razporeditvi denarnih tokov se zadržan delež ne razvrsti prednostno, tako da bi imel pri poplačilu ali amortizaciji prednost pred prenesenim deležem.

Amortizacija zadržanega deleža prek razporeditve denarnih tokov v skladu s prvim pododstavkom ali prek razporeditve izgub, ki dejansko skozi čas zniža raven zadržanja, je dovoljena.

2. Za namene odstavka 1 se ureditve o vseh pristojbinah, fiksnih ali pogojenih z obsegom ali uspešnostjo listinjenih izpostavljenosti ali razvojem relevantnih tržnih referenčnih vrednosti, ki se prednostno plačajo subjektu, ki zadrži delež, za plačilo temu subjektu, ki zadrži delež, za vse storitve, zagotovljene za listinjenje, štejejo za skladne z zahtevami glede zadržanega deleža iz navedenega odstavka samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) znesek pristojbin se določi na podlagi običajnih tržnih pogojev ob upoštevanju primerljivih poslov na trgu;

(b) pristojbine so strukturirane kot nadomestilo za zagotavljanje storitve in ne ustvarijo prednostne terjatve v denarnih tokovih listinjenja, ki dejansko zmanjša zadržan delež hitreje kot prenesen delež.

([7]) Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

Za namene točke (a) znesek pristojbin, če na upoštevnem trgu ni primerljivih poslov, izpolnjuje zahtevo, da so te pristojbine določene na podlagi običajnih tržnih pogojev, če so te pristojbine določene glede na pristojbine, ki se plačajo pri podobnih poslih na drugih trgih, ali so določene z uporabo metrik vrednotenja, ki ustrezno upoštevajo vrsto listinjenja in storitev, ki se zagotavlja.

Pogoja iz prvega pododstavka, točki (a) in (b), se ne štejeta za izpolnjena, če so pristojbine zajamčene ali plačljive vnaprej v kakršni koli obliki, v celoti ali delno pred storitvijo, ki se zagotovi po zaključku, in je efektivni pomemben neto ekonomski delež po odštetju pristojbin nižji od minimalnega neto ekonomskega deleža, ki se zahteva pri možnosti zadržanja, izbrani izmed možnosti, določenih v členu 6(3), točke (a) do (e), Uredbe (EU) 2017/2402.

Člen 16

Izpolnitev zahteve po zadržanju v listinjenjih lastno izdanih dolžniških instrumentov

Če subjekt listini lastno izdane dolžniške instrumente, vključno s kritimi obveznicami, kot so opredeljene v členu 3, točka 1, Direktive (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]), in osnovne izpostavljenosti listinjenja zajemajo izključno te lastno izdane dolžniške instrumente, se šteje, da je zahteva po zadržanju iz člena 6(1) Uredbe (EU) 2017/2402 izpolnjena.

Člen 17

Zahteva po zadržanju v relistinjenjih

1. Za relistinjenja, ki so dovoljena v skladu s členom 8 Uredbe (EU) 2017/2402, subjekt, ki zadrži delež, zadrži pomemben neto ekonomski delež v zvezi z vsako od zadevnih ravni posla.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 originatorju relistinjenja ni treba zadržati pomembnega neto ekonomskega deleža na ravni posla relistinjenja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) originator relistinjenja je tudi originator in subjekt, ki zadrži delež, pri osnovnem listinjenju;

(b) relistinjenje ima podlago v skupini izpostavljenosti, ki zajema izključno izpostavljenosti ali pozicije, ki jih je originator v osnovnem listinjenju zadržal nad zahtevanim minimalnim neto ekonomskim deležem pred datumom izdaje relistinjenja;

(c) med pozicijami ali izpostavljenostmi v osnovnem listinjenju in relistinjenjem ni neusklajenosti glede zapadlosti.

3. Za namene odstavkov 1 in 2 ponovno tranširanje izdane tranše v povezane tranše s strani originatorja listinjenja ne pomeni relistinjenja.

Člen 18

Sredstva, prenesena na SSPE

1. Za namene člena 6(2) Uredbe (EU) 2017/2402 se sredstva v bilanci stanja originatorja, ki v skladu z dokumentacijo o listinjenju izpolnjujejo merila primernosti, štejejo za primerljiva s sredstvi, ki se prenesejo na SSPE, če sta v času izbire sredstev izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) pričakovana uspešnost sredstev, ki še naprej ostanejo v bilanci stanja, in sredstev, ki se prenesejo, se določi s podobnimi dejavniki;

([8]) Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L 328, 18.12.2019, str. 29).

(b) na podlagi znakov, vključno s preteklo uspešnostjo in ustreznimi modeli, je mogoče razumno pričakovati, da uspešnost sredstev, ki še naprej ostanejo v bilanci stanja, v obdobju iz člena 6(2) Uredbe (EU) 2017/2402 ne bo bistveno boljša od uspešnosti sredstev, ki se prenesejo.

2. Pri oceni, ali je originator ravnal v skladu s členom 6(2) Uredbe (EU) 2017/2402, se upošteva, ali je originator sprejel kakršne koli ukrepe za skladnost z navedenim členom in zlasti, ali je originator vzpostavil kakršne koli notranje politike, postopke in kontrole, da bi preprečil sistematično ali namerno izbiro sredstev slabše povprečne kreditne kakovosti za namene listinjenja od primerljivih sredstev, zadržanih v njegovi bilanci stanja.

3. Za originatorja se šteje, da je ravnal v skladu s členom 6(2) Uredbe (EU) 2017/2402, če po listinjenju v bilanci stanja originatorja ni nobenih izpostavljenosti, ki bi bile primerljive z listinjenimi izpostavljenostmi, razen izpostavljenosti, za listinjenje katerih je originator že pogodbeno zavezan, in pod pogojem, da je bilo to dejstvo jasno sporočeno investitorjem.

Člen 19

Zahteva glede strokovnega znanja za serviserja tradicionalnih listinjenj nedonosnih izpostavljenosti

1. V primeru tradicionalnih listinjenj nedonosnih izpostavljenosti se šteje, da imajo serviserji strokovno znanje na področju servisiranja izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim, kot je navedeno v členu 6(1), četrti pododstavek, Uredbe (EU) 2017/2402, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) člani upravljalnega organa serviserja in višji uslužbenci, ki niso člani upravljalnega organa, odgovorni za servisiranje izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim, imajo ustrezno znanje in spretnosti na področju servisiranja takih izpostavljenosti;

(b) poslovanje serviserja ali njegove konsolidirane skupine za računovodske ali bonitetne namene je v obdobju vsaj petih let pred datumom listinjenja vključevalo servisiranje izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim;

(c) izpolnjene so vse naslednje točke:

(i) vsaj dva člana upravljalnega organa serviserja imata osebno vsaj pet let ustreznih poklicnih izkušenj s servisiranjem izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim;

(ii) višji uslužbenci, ki niso člani upravljalnega organa in so odgovorni za upravljanje servisiranja nedonosnih izpostavljenosti s strani serviserja, imajo osebno vsaj pet let ustreznih poklicnih izkušenj s servisiranjem takih izpostavljenosti;

(iii) serviserjevo funkcijo servisiranja podpira nadomestni serviser, ki izpolnjuje pogoj iz točke (b).

2. Serviserji svoje poklicne izkušnje utemeljijo in razkrijejo dovolj podrobno, da lahko institucionalni investitorji izpolnijo svoje obveznosti glede skrbnega pregleda iz člena 5 Uredbe (EU) 2017/2402, pri čemer upoštevajo veljavne zahteve glede zaupnosti.

Člen 20

Razveljavitev

Delegirana uredba (EU) št. 625/2014 se razveljavi brez poseganja v člen 43(6) Uredbe (EU) 2017/2402.

Člen 21

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7. julija 2023

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN